

สถานศึกษา

โรงเรียนทอพอวิทยา
บุรีรัมย์วิทยาคม

โรงเรียนทอพอวิทยา

หลักสูตรท้องถิ่น

หลักสูตรระดับท้องถิ่น
จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง
พุทธศักราช 2565

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และที่
เปลี่ยนแปลง ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานที่ สพบ. 30/2561

เรื่องให้เปลี่ยนแปลงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ฯ

จังหวัดสิงห์บุรี - จังหวัดอ่างทอง
เอกสารลำดับที่ 02 /2565

กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตร และ กระบวนการเรียนรู้
กลุ่มนิเทศติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา

คำนำ

ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 3

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ และในการใช้และพัฒนาหลักสูตรได้กำหนดให้ท้องถิ่น และสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตร และให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม การใช้ และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานหลักสูตร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นหน่วยงานทางการศึกษาทำหน้าที่เชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดในระดับชาติ และให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรระดับสถานศึกษาซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ตลอดจนการสนับสนุน ส่งเสริม นิเทศ ติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของชาติ โดยมีภารกิจสำคัญคือการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

การจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ได้กำหนดเป้าหมายและจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการในระดับชาติและระดับท้องถิ่น โดยมีขอบข่ายเนื้อหาสาระสำคัญ 3 ประการ คือ

1. กำหนดการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ภายใต้วิสัยทัศน์ “มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข”

2. การจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น โดยเน้นกรอบสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับจังหวัดสิงห์บุรี และ จังหวัดอ่างทอง ให้สถานศึกษานำไปใช้โดยบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือจัดทำรายวิชาเพิ่มเติมหรือจัดทำในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามที่เห็นเหมาะสมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะโดดเด่นคือ “ความเป็นสิงห์บุรี และอ่างทอง”

3. การกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการศึกษาในภาพรวมระดับเขตพื้นที่ให้สถานศึกษามองเห็นแนวทางในการกำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการ แนวทางการสร้างเครื่องมือและการใช้เอกสารหลักฐานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับสถานศึกษาและระดับห้องเรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง ได้ประกาศใช้กรอบหลักหลักสูตรระดับท้องถิ่น เมื่อวันที่ 25 เดือน มีนาคม พุทธศักราช 2552 เพื่อนำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นไปใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 นั้น พร้อมทั้งกำหนดแนวทาง

ในการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ส่วนนำ
- ส่วนที่ 2 เป้าหมายและจุดเน้น
- ส่วนที่ 3 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
- ส่วนที่ 4 การประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับท้องถิ่น

ส่วนที่ 5 การนำกรอบสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ส่วนที่ 6 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสถานศึกษาและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจักนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง

เมษายน 2565

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 บทนำ	6
วิสัยทัศน์	6
หลักการ	7
จุดหมาย	7
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	7
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	8
เป้าหมายมาตรฐานการเรียนรู้	9
หลักสูตรระดับท้องถิ่น	10
องค์ประกอบสำคัญของกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น	11
รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร	12
ส่วนที่ 2 เป้าหมายและจุดเน้นในการจัดการศึกษา	13
เป้าหมาย	13
จุดเน้นเกี่ยวกับผู้เรียน	13
กระบวนการพัฒนากรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น	13
ตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนากรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น	13
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	14
กลไกการขับเคลื่อน	14
ส่วนที่ 3 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น	15
วิสัยทัศน์	15
ความหมาย	15
จุดเน้น	16
ส่วนที่ 4 การประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับท้องถิ่น	17
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	17
วิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผล	17
แนวทางการวัดและประเมินผลสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น	18
ส่วนที่ 5 การนำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	20
นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น	20
แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	21
การจัดรายวิชาเพิ่มเติม	22
การกำหนดเวลาเรียน	22

	สารบัญ	หน้า
	การตั้งชื่อรายวิชา	22
	การกำหนดรหัสวิชา	23
	การจัดทำคำอธิบายรายวิชา	26
ส่วนที่ 6	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น	27
	ประวัติจังหวัดสิงห์บุรี - จังหวัดอ่างทอง	27
	สัญลักษณ์ประจำจังหวัดสิงห์บุรี	27
	สัญลักษณ์ประจำจังหวัดอ่างทอง	28
	สภาพภูมิประเทศจังหวัดสิงห์บุรี	29
	สภาพภูมิประเทศจังหวัดอ่างทอง	31
	กรอบสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่น	33
	ผลการเรียนรู้	34
	ตัวอย่าง แนวทางการจัดทำรายวิชาเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น	35-40
ภาคผนวก		
	สำเนาคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ. 293/2551	42
	ประกาศการใช้หลักสูตร	44
คณะผู้จัดทำ		45

ส่วนที่ 1

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ระบุว่ารัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรม ให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา ประเทศ พัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 7 ระบุว่า กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้รักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่เสรีภาพ ความเคารพ กฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยให้ทุกโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระบบ ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ในการจัดการศึกษาเพื่อให้มีความสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ สร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย เน้นความสำเร็จให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขัน และร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก ปลูกฝังจิตสำนึกในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มุ่งสร้างสรรค์ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน เคารพยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามเจตนารมณ์ของมาตรา 80 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยเริ่มใช้ในโรงเรียนต้นแบบ และโรงเรียนที่มีความพร้อมการใช้หลักสูตร ในปีการศึกษา 2552 ชั้น ป.1 – ป.6, ม.1 และม.4 เป็นต้นไป และใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 โดยมีวิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้น

ผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษ้อย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ได้

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ดังนี้

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วย

หลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักการเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

สถานศึกษาสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเองได้ตามความเหมาะสม นอกจากนี้ ให้สถานศึกษานำข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน มาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา อาทิ เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มินิสัยใฝ่เรียนรู้ มีความสามารถคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา และมีคุณธรรม

นำความรู้ มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม สามารถทำงานเป็นกลุ่มได้อย่างเป็นกัลยาณมิตร มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีจิตสำนึกและความภูมิใจในความ เป็นไทย ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รังเกียจ การทุจริต และต่อต้านการซื้อสิทธิ ขายเสียง สามารถก้าวทันโลก มีสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ สมบูรณ์ แข็งแรง เป็นกำลังคนที่มีคุณภาพ มีทักษะความรู้ที่จำเป็น มีสมรรถนะ ความรู้ ความสามารถ สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีโอกาสนเรียนรู้อย่างเท่าเทียม เสมอภาค

เป้าหมายมาตรฐานการเรียนรู้

1. ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ของ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

- 1.1 ภาษาไทย
- 1.2 คณิตศาสตร์
- 1.3 วิทยาศาสตร์
- 1.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 1.5 สุขศึกษาและพลศึกษา
- 1.6 ศิลปะ
- 1.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 1.8 ภาษาต่างประเทศ

ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนา หลักสูตร นั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา / หน่วยงานระดับท้องถิ่นจะต้องจัดทำกรอบหลักสูตร ระดับท้องถิ่น จะต้องจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น สำหรับสถานศึกษาใช้เป็นแนวทาง ในการจัดการเรียนการสอนในเรื่องเกี่ยวกับชุมชน ท้องถิ่น เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดี ของชุมชน มีความรักความภาคภูมิใจในบ้านเกิดเมืองนอนและท้องถิ่นของตน และเพื่อให้ การจัดการศึกษาภายในท้องถิ่นบรรลุผลตามเป้าหมาย จะต้องดำเนินการให้ฝ่ายต่างๆ อาทิ โรงเรียน ผู้ปกครอง ราษฎรในท้องถิ่น นักธุรกิจชุมชน ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำ กรอบหลักสูตรดังกล่าว เพื่อให้ได้แนวคิด มุมมองที่หลากหลาย ครอบคลุมเรื่องสำคัญที่ผู้เรียน ในท้องถิ่นควรเรียนรู้และมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ยังเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น สู่การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน อีกทั้งเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักในการ ขับเคลื่อนการจัดการศึกษาของโรงเรียนภายใต้การดูแลรับผิดชอบในเขตพื้นที่ ให้จัด การศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็น เป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกันในระดับชาติ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรระดับท้องถิ่น ประกอบด้วย

1. ระดับเขตพื้นที่การศึกษา จัดทำในลักษณะกำหนดกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

- 1.1 เป้าหมายและจุดเน้นในการจัดการศึกษา
- 1.2 สารการเรียนรู้ท้องถิ่น
- 1.3 การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับท้องถิ่น

เพื่อให้การจัดการศึกษาในท้องถิ่นบรรลุเป้าหมายดังกล่าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จึงจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นสำหรับสถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนในเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น โดยมีขั้นตอนการจัดทำ ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะทำงานหลายฝ่าย ได้แก่ ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ร่วมดำเนินการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ่างทอง เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดมุมมองที่หลากหลาย ครอบคลุมเนื้อหาสาระสำคัญ ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ และมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2. วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและแหล่งข้อมูลต่างๆ อาทิ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมทั้งศึกษาสภาพ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง บริบทสภาพปัญหา ความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในพื้นที่ เป็นต้น

3. ประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

4. นำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น เสนอคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา/ คณะกรรมการระดับท้องถิ่นเพื่อให้ความเห็นชอบ

2. ระดับสถานศึกษา จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเพิ่มเติมตามกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา

สถานศึกษาเป็นหน่วยงานระดับปฏิบัติการที่จะต้องนำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้จัดทำ นำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง เกิดความรัก ความผูกพัน และมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่น สถานศึกษาจึงต้องนำกรอบสาระการเรียนรู้ ท้องถิ่น มาจัดทำรายละเอียดของเนื้อหา องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา และสภาพชุมชนนั้น ๆ แนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษา

1. แต่งตั้งคณะกรรมการ/ คณะทำงาน คณะกรรมการชุดนี้ควรประกอบด้วย ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา/ ผู้บริหารส่วนราชการระดับท้องถิ่น ผู้บริหารสถานศึกษาในท้องถิ่นทั้งระดับมัธยมศึกษา ครูผู้สอน ผู้แทนชุมชน

2. วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและแหล่งข้อมูลต่างๆ อาทิหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมทั้งศึกษาสภาพ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง บริบทสภาพปัญหา ความต้องการ ของท้องถิ่น ชุมชน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในพื้นที่ เป็นต้น

3. ดำเนินการจัดทำ กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ในการดำเนินการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ให้มีคุณภาพ จะต้องมีการวางแผนงานที่ชัดเจนเพื่อให้เห็นภาพการทำงานตลอดแนวด้วยกระบวนการทำงาน แบบมีส่วนร่วม

4. รับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง อาทิครูผู้สอน ผู้ปกครอง ประชาชนในชุมชน และหน่วยงานธุรกิจ ฯลฯ เพื่อนำข้อคิดเห็นจากฝ่ายต่างๆ มาปรับปรุงกรอบหลักสูตรให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น

5. เสนอคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา/ คณะกรรมการระดับท้องถิ่นเพื่อให้ความเห็นชอบ

องค์ประกอบสำคัญของกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

1. เป้าหมาย/จุดเน้น ของเขตพื้นที่การศึกษา/ หน่วยงานระดับท้องถิ่น เป็นหน่วยงานสำคัญที่จะช่วย ขับเคลื่อนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาภายในเขต/ท้องถิ่น เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุคุณภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง และผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับชุมชน ท้องถิ่น ในการจัดการศึกษาให้บรรลุผลดังกล่าว เขตพื้นที่การศึกษาอาจกำหนดเป้าหมาย/จุดเน้น ที่ต้องการให้เด่นชัด เป็นการเฉพาะ เพื่อให้สถานศึกษาได้เล็งเห็นทิศทางในการพัฒนาการศึกษาในท้องถิ่น เช่น การพัฒนาด้านการ คิวเคอเรจ เป็นต้น เป้าหมาย/จุดเน้นนั้นควรกำหนดเป็นคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน มิควรกำหนดในสิ่งที่ก่อให้เกิดข้อจำกัดต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับสถานศึกษา

2. สารการเรียนรู้ท้องถิ่น เป็นส่วนที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อ/ประเด็นสำคัญที่ผู้เรียนในท้องถิ่นควร เรียนรู้หรือได้รับการปลูกฝัง ในฐานะที่เป็นสมาชิกของชุมชนนั้น เพื่อให้เกิดความรักความภาคภูมิใจ และ ต้องการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่น สภาพแวดล้อมในท้องถิ่น การกำหนดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นควรกำหนดในขอบเขตประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งมีคำอธิบายประกอบในแต่ละประเด็นพอสังเขป เพื่อครูผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น เช่น ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ เศรษฐกิจ สังคม วิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น สภาพปัญหา และเหตุการณ์สำคัญในชุมชนและสังคมนั้นๆ รวมทั้งข้อมูลแนวโน้มการพัฒนา ท้องถิ่น เป็นต้น การจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นอาจได้จากการวิเคราะห์ รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระตามหลักสูตรแกนกลาง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งข้อมูลจากการศึกษา สำนวนสภาพ ปัญหาการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม/ชุมชน เพื่อนำมาสังเคราะห์จัดเป็นหมวดหมู่ เพื่อสถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการจัดการ เรียนรู้ต่อไป

การจัดทำหลักสูตรโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นนั้น สิ่งที่ควรทำความเข้าใจให้ตรงกันคือ

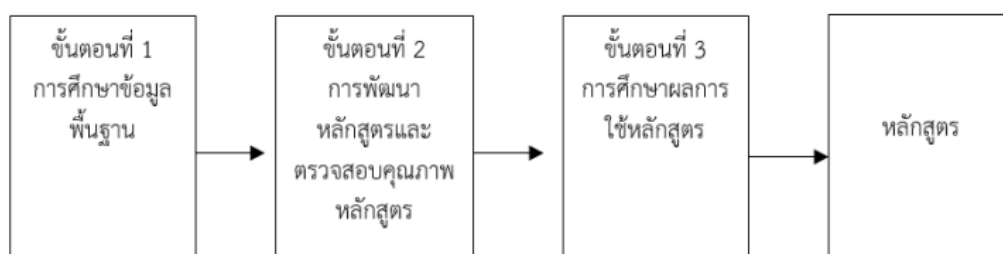
1. หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับสถานศึกษา คือ “หลักสูตรสถานศึกษา”

2. สิ่ง que ผู้เรียนต้องเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นสามารถสอดแทรกเข้าไปในรายวิชาพื้นฐานทั้ง 8 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ได้หรือหากสถานศึกษาเห็นว่ามีความสำคัญที่ต้องการจะเน้นและแยกสอนเป็นการเฉพาะ เช่น การ สอนจักสาน เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ก็สามารถเปิดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมได้ แต่ไม่ว่าจะเป็นลักษณะใดก็อยู่ ในหลักสูตรสถานศึกษาทั้งสิ้น มิใช่แยกเป็นหลักสูตรสถานศึกษา และ

หลักสูตรท้องถิ่นจากกัน เพราะการ กระจายอำนาจให้โรงเรียนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ก็เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของ ท้องถิ่นซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไป

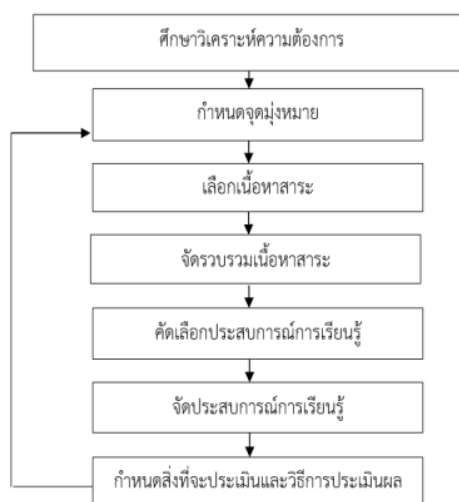
3. กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับท้องถิ่น จัดทำ นั้นเป็นกรอบแนวทางกว้างๆ ที่ระบุเป้าหมาย/จุดเน้นของท้องถิ่น สาระการเรียนรู้หรือเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับท้องถิ่น และแนวทางการประเมินคุณภาพผู้เรียนในท้องถิ่น สถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทาง จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเหล่านั้นในฐานะที่เป็นสมาชิกในสังคมนั้นๆ ในเอกสารกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น นำเสนอเป็นเพียงแนวทางและตัวอย่างของรายวิชาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ท้องถิ่นได้ มิใช่สิ่งที่กำหนดให้โรงเรียนต้องสอน

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร จำแนกออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 1 สรุปรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร
ที่มา: จากการศึกษาค้นคว้า

และมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 2 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทาบ
ที่มา: วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554)

ส่วนที่ 2

เป้าหมายและจุดเน้นในการจัดการศึกษา

การจัดทำหลักสูตรระดับท้องถิ่นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี
อ้างอิงกำหนดเป้าหมายและจุดเน้น และองค์ประกอบอื่น ดังนี้

เป้าหมาย

กำหนดเป้าหมายตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ครอบคลุมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ 4 ประการ คือ

1. ศักยภาพ
2. สมรรถภาพ
3. คุณภาพ
4. มนุษยภาพ

จุดเน้นเกี่ยวกับผู้เรียน

1. มุ่งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม สำนึกในความเป็นชาติไทย และมีคุณลักษณะความเป็น
สิงห์บุรี อ้างอิง ตลอดจนวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. มุ่งให้นักเรียนมีความสามารถคิดวิเคราะห์ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ระดับ
เทียบเท่าระดับประเทศ

3. มุ่งให้นักเรียนอ่านคล่อง เขียนคล่อง คิดเลขคล่อง
4. มุ่งพัฒนาศักยภาพด้านกีฬา ศิลปะ และดนตรีของนักเรียนและสร้างเสริมทักษะชีวิต
5. มุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้

กระบวนการพัฒนากรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

การพัฒนาหลักสูตรในระดับเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาใช้หลักการทฤษฎี
ที่เกี่ยวกับการบริหารและการเรียนการสอนที่สำคัญ ได้แก่

1. การบริหารแบบมีส่วนร่วม (SBM : School Base Management)
2. การบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (RBM : Result Base Management)
3. การเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Intergrated Instruction)
4. การสร้างองค์ความรู้ (Constructivism)
5. การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง (Learning by doing)
6. การวางแผนยุทธศาสตร์(กระบวนการคิดย้อนกลับ : Backward Design)
7. การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)
8. อื่นๆ ที่สอดคล้องและทันสมัย

ตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนากรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

1. ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

1.1 กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

1.1.1 เป้าหมาย,จุดเน้น

1.1.2 สาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่น

1.1.3 การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับท้องถิ่น

1.1.4 ผลการขับเคลื่อนหลักสูตร

1.1.5 คุณภาพผู้เรียน

1.2 การรายงานผลการใช้หลักสูตรระดับท้องถิ่น

2. ระดับสถานศึกษา

2.1 มีหลักสูตรสถานศึกษาสมบูรณ์สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

2.2 การบริหารจัดการหลักสูตรให้มีคุณภาพ

2.3 ครูผู้สอนใช้หลักสูตรสู่กระบวนการเรียนรู้เหมาะสม มีประสิทธิภาพ

2.4 มีสื่อ นวัตกรรมสร้างสรรค์พัฒนาที่ทันสมัยและแปลกใหม่

2.5 ผู้เรียนมีสมรรถนะ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และคุณภาพตามหลักสูตร

2.6 รายงานผลประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

2. ครูเป็นมืออาชีพ มีความมุ่งมั่นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและมีวิสัยทัศน์
เชิงคุณธรรม

3. นักเรียนมีองค์ความรู้ มั่นใจ และกล้าแสดงออก

4. การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชนและองค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่น มีส่วนร่วม และ
ให้การสนับสนุน

กลไกการขับเคลื่อน

1. หลักสูตรสถานศึกษาที่สมบูรณ์ และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. เครือข่ายผู้บริหาร ครูที่มีความสามารถ และคณะกรรมการสถานศึกษา

3. ระบบการส่งเสริม สนับสนุน และการกำกับติดตามผลที่มีประสิทธิภาพ

4. กิจกรรมเสริมหลักสูตรครอบคลุมเด็กทุกประเภท

5. คณะกรรมการขับเคลื่อนที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพ

6. เครื่องมือวัดและประเมินผลที่ครอบคลุม มีความตรงและความเที่ยง

ส่วนที่ 3

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่กำหนดโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง เป็นการกำหนดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเกี่ยวกับ “สิงห์บุรี อ่างทอง” ทั้งนี้เพื่อให้สถานศึกษาสามารถนำไปกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาองค์ความรู้ได้ง่าย สอดคล้องกับจุดเน้นของสถานศึกษา และแผนการศึกษาชาติของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12(พ.ศ. 2560-2564) ภายใต้วิสัยทัศน์ “มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข” โดยบูรณาการให้เหมาะสมกับผู้เรียนระดับต่างๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะโดดเด่นคือ “ความเป็นสิงห์บุรี อ่างทอง”

วิสัยทัศน์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง จัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย ภายใต้ศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ความหมาย ผู้เรียนมีคุณลักษณะความเป็นสิงห์บุรี อ่างทอง ให้ความหมายโดยใช้แนวคิดของ Stiggins มี 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวของสิงห์บุรี อ่างทอง

1.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ ได้แก่ ข้อเท็จจริง เหตุการณ์ กรอบความคิด กฎเกณฑ์ หลักการ

1.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กระบวนการ วิธีการ ขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ

1.3 ความสามารถในการอธิบาย เขียน พรรณนา ระบุ บอก บอกชื่อ บอก รายการ นิยาม จับคู่ เลือก จำ ระลึกเรื่องราวเหตุการณ์

2. ด้านการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลเกี่ยวกับสิงห์บุรี อ่างทอง

2.1 ความสามารถในการคิด ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ เปรียบเทียบ สังเคราะห์ จำแนก ตัดสิน ประเมินค่า อดีต ปัจจุบันและอนาคต

2.2 ความสามารถในการแสดงออกให้เห็นว่าผลงานผ่านกระบวนการคิด ทำนำเสนอ โดยมีเหตุและผลในตัวของมันเอง

3. ด้านทักษะการปฏิบัติที่สะท้อนให้เห็นถึงผลดีต่อสิงห์บุรี อ่างทอง

3.1 ถือปฏิบัติตนตามแบบของผู้นำ “คนดีศรีสิงห์บุรี” “คนดีศรีอ่างทอง” ที่ยึดเป็นแบบอย่าง และสะท้อนแบบอย่างพฤติกรรมนั้นได้จนชำนาญและถือปฏิบัติอย่างยั่งยืน

3.2 นำผลการเรียนรู้สู่การปฏิบัติสร้างสรรค์ประโยชน์แก่สังคมสิงห์บุรี อ่างทอง

3.3 การรวมพลังเป็นเอกภาพเมื่อสิงห์บุรี อ่างทองต้องการ

3.4 สามารถแสดงถึงองค์ความรู้และให้เหตุผลเชื่อมโยงองค์ความรู้เกี่ยวกับสิงห์บุรี อ่างทองกับองค์ความรู้อื่นๆ

4. ด้านผลผลิตที่สะท้อนอัตลักษณ์สิงห์บุรี อ่างทอง

4.1 ความสามารถในการใช้ความรู้ การคิด ทักษะ เพื่อสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพและเห็นคุณค่าใน “ฝีมือคนสิงห์บุรี อ่างทอง”

4.2 ความสามารถด้านการออกแบบ ทำ สร้าง ผลิต พัฒนา เขียน วาด ทำแบบจำลอง จัดนิทรรศการ จัดแสดง ให้เห็นถึงความละเอียดลึกซึ้งในเชิงเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสิงห์บุรี อ่างทองอย่างชัดเจน

4.3 ความสามารถสะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่ ประยุกต์และใช้ประโยชน์ได้จริง

5. ด้านจิตนิสัยที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นสิงห์บุรี อ่างทอง ดินแดนแห่งประวัติศาสตร์

5.1 มีจิตสำนึก “สิงห์บุรี อ่างทองเพื่อสิงห์บุรี อ่างทอง” มีความรับผิดชอบร่วมกันต่อสิงห์บุรี อ่างทอง

5.2 มีความตระหนัก “คนสิงห์บุรี อ่างทองรักสิงห์บุรี อ่างทอง” รักภาคภูมิใจ ผูกพัน ซาบซึ้ง ถวายรักษาคูณค่าของสิงห์บุรี อ่างทอง

5.3 มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก ยืนหยัดที่จะแสดงตนเป็น “คนสิงห์บุรี อ่างทอง”

จุดเน้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง ต้องการเห็นผู้เรียนมีคุณลักษณะความเป็นสิงห์บุรี อ่างทองที่โดดเด่นชัดเจน ได้กำหนดมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในระดับสำนักงานเขตและสถานศึกษา ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 4 ประการ ดังนี้

1. มีความรู้ความเข้าใจความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี มรดกทางวัฒนธรรมของดินแดนแห่งประวัติศาสตร์ สิงห์บุรี อ่างทอง

2. สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องราว เหตุการณ์สำคัญ ความเป็นชาติไทย เอกลักษณ์ ที่เป็นอัตลักษณ์ของดินแดนแห่งประวัติศาสตร์ สิงห์บุรี อ่างทองจากอดีตถึงปัจจุบัน

3. มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ความกล้าหาญ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ของบรรพบุรุษคนดีศรีสิงห์บุรี อ่างทอง ดินแดนแห่งประวัติศาสตร์

4. รัก ภูมิใจและเห็นคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมของดินแดนแห่งประวัติศาสตร์ สิงห์บุรี อ่างทอง

ส่วนที่ 4

การประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับท้องถิ่น

การประเมินคุณภาพผู้เรียนและการรายงานผลการศึกษาระดับท้องถิ่น เป็นกลไกสำคัญในการควบคุมคุณภาพการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ดังนี้

1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 4 ระดับ ดังนี้

1.1 การประเมินระดับชั้นเรียน

เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอในการจัดการเรียนการสอน เน้นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ใช้เทคนิคการประเมินที่หลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ เป็นต้น โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเอง หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน เป็นต้น

การประเมินระดับชั้นเรียนมีจุดมุ่งหมาย คือการประเมินเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ ยังเป็นข้อมูลใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้ โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

1.2 การประเมินระดับสถานศึกษา

เป็นการตรวจสอบผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และเป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติและระดับเขตพื้นที่การศึกษา ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

สถานศึกษาต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการประเมินผลที่เป็นของสถานศึกษาและกำหนดรายละเอียดที่เกี่ยวข้องเอง โดยมีกลไกและคณะกรรมการรับผิดชอบการขับเคลื่อนที่เป็นระบบ มีคุณภาพถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผล

1.3 การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา

เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพ ของผู้เรียนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เป็นมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือจาก การตรวจสอบข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

1.4 การประเมินระดับชาติ

เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียง คุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพผู้เรียน ตลอดจนเป็น ข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายระดับสูง

การประเมินระดับชาติ ดังนี้

1. การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) จัดการประเมิน ใน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ดำเนินการทดสอบในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้และสมรรถนะที่ทดสอบเป็นไปตามที่สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กำหนดในแต่ละปีการศึกษา

2. วิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผล

การวัดและการประเมินเน้นการประเมินตามสภาพจริง โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม มากที่สุดและให้ถือว่าการประเมินเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน กรอบแนวคิดของการวัดและ ประเมินผลควรครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านความรู้ ใช้วิธีการทดสอบ ส่วนเครื่องมือวัดและประเมินใช้แบบทดสอบ
- 2.2 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ ส่วนเครื่องมือวัดและประเมินผลใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแนวทางการสัมภาษณ์
- 2.3 ด้านทักษะกระบวนการ ใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม วิธีการตรวจผลงาน แฟ้มสะสมงาน ส่วนเครื่องมือวัดและประเมินผลใช้แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึก การตรวจผลงานและแบบประเมินชิ้นงาน

3. แนวทางการวัดและประเมินผลสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่แสดงถึง “ความเป็นสิ่งบุรี ร่องทอง”

เพื่อที่จะทราบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด โรงเรียนต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลัก ในส่วนของสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสถานศึกษา อาจกำหนดเป็น “ผลการเรียนรู้” หรือ “จุดประสงค์” ก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม

ของสถานศึกษา แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบของมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กล่าว

ทั้งนี้ ไม่ต้องกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เพิ่มเติมในระดับท้องถิ่น

เพื่อให้การวัดและประเมินผลสะท้อนผลการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน การวัดและประเมินผล ควรวิธีการต่างๆ ที่หลากหลาย ดังต่อไปนี้

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การสนทนา ซักถาม
3. การอภิปรายกลุ่ม
4. การสะท้อนการเรียนรู้(Journals)
5. การประเมินผลการปฏิบัติ (Performance Assessment)
6. การประเมินด้วยแฟ้มผลงาน (Portfolio Assessment)
7. การใช้แบบทดสอบ
8. การประเมินด้านจิตพิสัย (Affective Domain)
- 9.การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)
10. การประเมินตนเองของผู้เรียน (Student self-assessment)
11. การประเมินโดยเพื่อน(Peer assessment)

ฯลฯ

ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ควรใช้แบบการประเมินที่หลากหลาย ได้แก่

- 1.1 แบบทดสอบ
- 1.2 แบบบันทึกการสังเกต
- 1.3 แบบสัมภาษณ์
- 1.4 แบบสอบถาม
- 1.5 แบบสำรวจรายการและเกณฑ์การประเมิน
- 1.6 แบบวัดเจตคติ

ฯลฯ

ในการเลือกใช้วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ควรใช้ตรงกับเนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ ต้องการวัดด้วยวิธีการที่หลากหลาย ไม่จำกัดเฉพาะวิธีการใดวิธีการหนึ่งเท่านั้น เช่น การตรวจ ผลงาน นอกจากประเมินชิ้นงานแล้วควรให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นจากชิ้นงานเชื่อมโยง กับสาระการเรียนรู้อื่นประกอบกันไปด้วย ซึ่งจะทำให้การวัด/ประเมินผลครอบคลุมคุณลักษณะของ ผู้เรียนด้านต่างๆ มากขึ้น

ส่วนที่ 5

การนำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น (Local curriculum framework)

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งจัดทำโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับท้องถิ่น มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ เป้าหมายและจุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียนในท้องถิ่น สารการเรียนรู้ท้องถิ่น และการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับท้องถิ่น สถานศึกษาในเขตพื้นที่นั้น ๆ จะใช้ข้อมูลในกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ และเป็นสมาชิก ที่ดีของสังคม มีความรักและหวงแหนมรดกทางสังคม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา การแก้ปัญหาการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพในชุมชน

สารการเรียนรู้ท้องถิ่น (Local-related content)

สารการเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ ซึ่งเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานระดับท้องถิ่นพัฒนาขึ้น โดยพิจารณาจากสภาพภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมา สภาพปัญหาชุมชน วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สังคม การงานอาชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแนวโน้มการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักและหวงแหนมรดกทางสังคมของบรรพบุรุษ มีความเป็นไทย สามารถดำรงชีวิตและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

การประเมินผลระดับเขตพื้นที่การศึกษา (Local assessment)

การวัดและประเมินผลที่ดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละแห่ง โดยมีการรายงานผลแก่สถานศึกษาและชุมชนได้รับทราบ ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบว่าสถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่ เพียงใด และมีข้อบกพร่องใดที่ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)

ผู้ที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบโดยตรงหรือโดยอ้อม จากผลลัพธ์อันเกิดจากการดำเนินการจัดการศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ ได้แก่ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน ชุมชน องค์กร ต่าง ๆ ในชุมชน เจ้าของธุรกิจ หรือกิจการต่าง ๆ ที่รองรับแรงงานจากผู้ที่สำเร็จการศึกษา

การมีส่วนร่วม (Participation)

การที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) และฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทและความรับผิดชอบในการร่วมคิด ร่วมวางแผนจัดการ ส่งเสริม สนับสนุน ตรวจสอบเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาและการปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเกี่ยวกับสิ่งหีบห่อ อ่างทองไปใช้ สถานศึกษาสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

1. สอดแทรกในรายวิชาพื้นฐาน โดยโรงเรียนอาจปรับกิจกรรมการเรียนการสอน ปรับเนื้อหา ปรับ/เลือกใช้สื่อการเรียนรู้ บูรณาการในรายวิชาต่างๆ โดยมี “ตัวชี้วัด” ที่บ่งบอกถึงความเป็นท้องถิ่น

นอกจากนี้ สิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นสามารถสอดแทรกเข้าไปในรายวิชาพื้นฐานทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ หรือหากสถานศึกษาเห็นว่ามีความสำคัญที่ต้องการเน้นและแยกสอนเป็นการเฉพาะ เช่น การสอนจักสาน เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ก็สามารถเปิดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมได้ แต่ไม่ว่าจะเป็นลักษณะใดก็อยู่ในหลักสูตรสถานศึกษาทั้งสิ้นมิใช่แยกเป็นหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรท้องถิ่นจากกัน เพราะการกระจายอำนาจให้โรงเรียนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ก็เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไป

2. จัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติม เป็นรายวิชาที่พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะนอกเหนือจากมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลาง สถานศึกษาอาจจัดทำ “รายวิชาเพิ่มเติม” ตามความต้องการความถนัดของผู้เรียน หรือความต้องการของท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้นของสถานศึกษา และเกณฑ์การจบหลักสูตร โดยมีการกำหนด “ผลการเรียนรู้” เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมต่างๆ

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน โดยมี “จุดประสงค์” เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน

สถานศึกษาสามารถเลือกกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเกี่ยวกับสิ่งหีบห่อ อ่างทองตามที่กำหนดนี้หรือตามที่เห็นเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องหรืออาจจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเพิ่มเติมขึ้นอีกก็ได้ ตามจุดเน้นของสถานศึกษา แล้วนำไปจัดทำหน่วยการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับจุดเน้นที่ต้องการและเวลาเรียนที่กำหนดตามหลักสูตรแกนกลาง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ซึ่งเป็นสถานที่จริง โดยจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้มีการวางแผนในการศึกษาและปฏิบัติจริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ แสวงหาข้อเท็จจริงหลักฐานที่มีความเป็นเหตุเป็นผลมาแสดงเพื่อพิสูจน์ความจริงในเรื่องที่ศึกษาแล้วสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและเปิดโอกาส ฝึกฝนให้ผู้เรียนได้นำเสนอผลงานหรือองค์ความรู้ด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก ปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นสิ่งหีบห่อ อ่างทอง แสดงถึงความสามารถตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดรายวิชาเพิ่มเติม

1. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สถานศึกษาสามารถกำหนดรายวิชาเพิ่มเติมตามความต้องการ โดยจัดเป็นรายภาค ตามโครงสร้างเวลาเรียนที่กำหนด และมีการกำหนดผลการเรียนรู้ของรายวิชานั้นๆ เมื่อรวมเวลาเรียนรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาเพิ่มเติมและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแล้ว ไม่เกิน 1,200 ชั่วโมงต่อปี

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สถานศึกษาสามารถกำหนดรายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความต้องการโดยจัดเป็นรายภาค และมีการกำหนดผลการเรียนรู้ของรายวิชานั้นๆ ทั้งนี้เมื่อรวมเวลาเรียนของรายวิชาเพิ่มเติมทั้งหมดแล้ว สอดคล้องกับโครงสร้างเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การกำหนดเวลาเรียน

สำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติม ในระดับมัธยมศึกษา ให้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมหรือกิจกรรมเพิ่มเติม โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษาและเกณฑ์การจบหลักสูตร เฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 สถานศึกษาอาจจัดให้เป็นเวลาสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน

การตั้งชื่อรายวิชา

การตั้งชื่อรายวิชาเพิ่มเติมควรสอดคล้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือสะท้อนถึงจุดเน้นและเนื้อหาสาระที่สอน และระดับความยากง่ายของสิ่งที่สอนในรายวิชานั้น

ตัวอย่างการตั้งชื่อรายวิชา

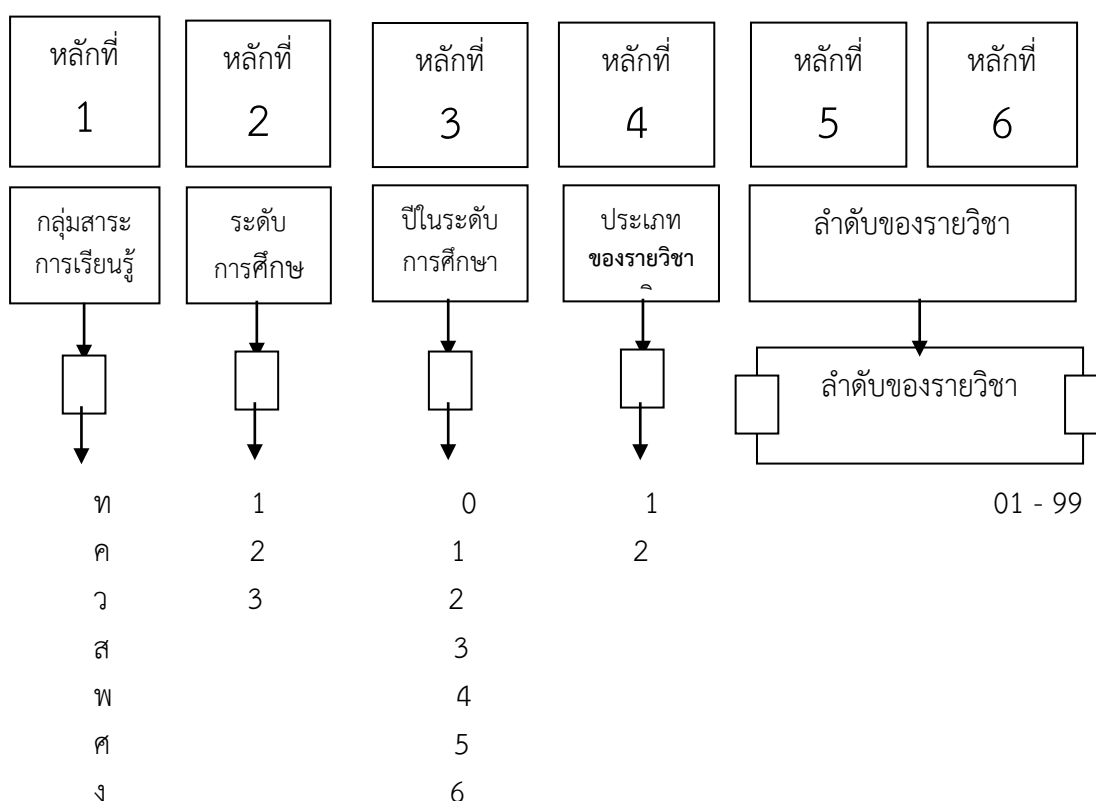
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ชื่อรายวิชาเพิ่มเติม
ภาษาไทย	เสริมภาษาไทย 1 / หลักภาษาไทย / วรรณกรรมท้องถิ่น
คณิตศาสตร์	เสริมคณิตศาสตร์ 1 / คณิตคิดเร็ว
วิทยาศาสตร์	เคมี 2 / ชีววิทยา 3 / อาหารเพื่อสุขภาพ สนุกกับของเล่นวิทยาศาสตร์ / วิทยาศาสตร์เพิ่มเติม 3
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	ชีวประวัติบุคคลสำคัญ / สิ่งหีบรี อ่างทองบ้านเรา
สุขศึกษาและพลศึกษา	เสริมสุขศึกษา / ยืดหยุ่น 3/ โภชนาการมวยไทย / ตะกร้อ
ศิลปะ	วาดเส้นเล่นสาย / ดนตรีไทย / วาดภาพ 1 / นาฏศิลป์ สร้างสรรค์
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	การแปรรูปอาหาร / การแกะสลัก / การใช้โปรแกรม สำเร็จรูปไมโครซอฟเวิร์ด
ภาษาต่างประเทศ	อังกฤษฟัง-พูด 1 / ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น / ภาษาจีน 1 ภาษาญี่ปุ่นฟัง-พูด / ภาษาจีน 2

4. การกำหนดรหัสวิชา

เพื่อให้เกิดความสะดวกและความเข้าใจตรงกันในการสื่อสาร สถานศึกษาจำเป็นต้องกำหนดรหัสวิชาอย่างเป็นระบบ

ระบบรหัสวิชา

การกำหนดรหัสวิชาควรใช้ตัวเลขอารบิก เพื่อสื่อสารและการจัดทำเอกสารหลักฐาน การศึกษาระบบรหัสวิชา สำหรับรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ประกอบด้วยตัวอักษรและตัวเลข ๖ หลัก ดังนี้

☐ ใช้รหัสตัวอักษรตามรายการรหัสตัวอักษรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักที่ 1 เป็นรหัสตัวอักษรแสดงกลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ

- ท หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- ค หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
- ว หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
- ส หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- พ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
- ศ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
- ง หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

☐ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้ใช้รหัสของแต่ละภาษาตามรายการ

หมายเหตุ รหัสตัวอักษรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1) รายการรหัสตัวอักษรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่จะนำไปใส่แทน ☐ มีดังนี้

- ก หมายถึง ภาษาเกาหลี ข หมายถึง ภาษาเขมร
 จ หมายถึง ภาษาจีน ช หมายถึง ภาษารัสเซีย
 ฉ หมายถึง ภาษาญี่ปุ่น ค หมายถึง ภาษาเวียดนาม
 น หมายถึง ภาษาลาติน บ หมายถึง ภาษาบาลี
 ป หมายถึง ภาษาสเปน ฝ หมายถึง ภาษาฝรั่งเศส
 ม หมายถึง ภาษามลายู ย หมายถึง ภาษาเยอรมัน
 ร หมายถึง ภาษาอาหรับ ล หมายถึง ภาษาลาว
 อ หมายถึง ภาษาอังกฤษ ฮ หมายถึง ภาษาฮินดู

2) กรณีที่มีสถานศึกษาได้จัดทำรายวิชาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาทำเรื่องเสนอสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อกำหนดรหัสตัวอักษรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมและประกาศให้สถานศึกษาทั่วประเทศได้รับทราบและใช้ให้ตรงกัน

หลักที่ 2 เป็นรหัสตัวเลขแสดงระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย สะท้อนระดับความรู้และทักษะในรายวิชาที่กำหนดไว้ คือ

- 1 หมายถึง รายวิชาระดับประถมศึกษา
- 2 หมายถึง รายวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- 3 หมายถึง รายวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักที่ 3 เป็นรหัสตัวเลขแสดงปีที่เรียนของรายวิชา ซึ่งสะท้อนระดับความรู้และทักษะในรายวิชาที่กำหนดไว้ในแต่ละปี คือ

- 0 หมายถึง รายวิชาที่ไม่กำหนดปีที่เรียน จะเรียนปีใดก็ได้ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 1 หมายถึง รายวิชาที่เรียนในปีที่ 1 ของระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ป.1 ม.1 และ ม.4)
- 2 หมายถึง รายวิชาที่เรียนในปีที่ 2 ของระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ป.2 ม.2 และ ม.5)
- 3 หมายถึง รายวิชาที่เรียนในปีที่ 3 ของระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ป.3 ม.3 และ ม.6)
- 4 หมายถึง รายวิชาที่เรียนในปีที่ 4 ของระดับประถมศึกษา (ป.4)
- 5 หมายถึง รายวิชาที่เรียนในปีที่ 5 ของระดับประถมศึกษา (ป.5)
- 6 หมายถึง รายวิชาที่เรียนในปีที่ 6 ของระดับประถมศึกษา (ป.6)

หลักที่ 4 เป็นรหัสตัวเลขแสดงประเภทของรายวิชา คือ

- 1 หมายถึง รายวิชาพื้นฐาน
- 2 หมายถึง รายวิชาเพิ่มเติม

หลักที่ 5 และหลักที่ 6 เป็นรหัสตัวเลขแสดงลำดับของรายวิชาแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในปี/ระดับการศึกษาเดียวกัน ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนตั้งแต่ 01-99 ดังนี้

รายวิชาที่กำหนดปีที่เรียน ให้นำรหัสหลักที่ 5-6 ต่อเนื่องในปีเดียวกัน หากจัดรายวิชาเป็นรายภาค ให้กำหนดเรียงลำดับรายวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันให้เสร็จสิ้นในภาคเรียนแรกก่อน แล้วจึงกำหนดต่อในภาคเรียนที่สอง

รายวิชาที่ไม่กำหนดปีที่เรียน ให้นำรหัสหลักที่ 5-6 ต่อเนื่องในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย

ทั้งนี้ รหัสหลักที่ 5 และหลักที่ 6 ของรายวิชาเพิ่มเติม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ให้กำหนดรหัสวิชา เป็นช่วงลำดับ ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ลำดับที่ 01 - 19 หมายถึง รายวิชาในกลุ่มฟิสิกส์

ลำดับที่ 21 - 39 หมายถึง รายวิชาในกลุ่มเคมี

ลำดับที่ 41 - 59 หมายถึง รายวิชาในกลุ่มชีววิทยา

ลำดับที่ 61 - 79 หมายถึง รายวิชาในกลุ่มโลกและอวกาศ

ลำดับที่ 81 - 99 หมายถึง รายวิชาในกลุ่มวิทยาศาสตร์อื่น ๆ

การจัดทำคำอธิบายรายวิชา

เมื่อสถานศึกษากำหนดรายวิชาที่จะเปิดสอนในแต่ละปี/ ภาคเรียน เรียบร้อยแล้ว จะต้องเขียนคำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาด้วย เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสารแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งครูผู้สอนแต่ละระดับชั้น และบุคคลภายนอก หรือใช้ประโยชน์ในการเทียบโอนคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ระดับชั้น เวลาเรียน/หน่วยกิต พร้อมทั้งคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ทักษะ คุณลักษณะ หรือเจตคติอะไร ซึ่งอาจจะบ่งชี้ให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้วยก็ได้ ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาให้ใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม) กำกับไว้ได้

ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

ส 23202 วัฒนธรรมท้องถิ่น

รายวิชาเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวน 0.5 หน่วยกิต (20 ชม.)

.....

ผลการเรียนรู้

1.....

2.....

3.....

ฯลฯ

ส่วนที่ 6

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเกี่ยวกับสิงห์บุรี อ่างทอง กำหนดเป็นกรอบสาระการเรียนรู้ให้ผู้เรียนศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเหตุการณ์ แสดงเหตุผล การปฏิบัติ ปฏิบัติงานที่ดี การอนุรักษ์ ไว้ดังนี้

1. ประวัติจังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง

- 1.1 ประวัติความเป็นมาโดยย่อจากอดีต – ปัจจุบัน ของจังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง
- 1.2 บรรพบุรุษ และบุคคลสำคัญ

2. สัญลักษณ์ประจำจังหวัด

2.1 ดวงตราประจำจังหวัดสิงห์บุรี

2.2 คำขวัญประจำจังหวัด

“ถิ่นวีรชนคนกล้า คู่หล้าพระนอน นามกระฉ่อนช่อนแม่ลา เทศกาลกินปลาประจำปี”

2.3 วิสัยทัศน์ของจังหวัด

“แหล่งผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐาน อาหารปลอดภัย การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ สังคมเป็นสุข”

2.3 ต้นไม้ประจำจังหวัด คือ “ มะกล่ำต้น ”

ชื่อพ้องไม้	มะกล่ำต้น
ชื่อสามัญ	Red Sandalwood Tree, Coralwood Tree
ชื่อวิทยาศาสตร์	Adenanthera pavonina Linn.
วงศ์	LEGUMINOSAE
ชื่ออื่นๆ	มะกล่ำต้น มะกล่ำตาช้าง (ทั่วไป), มะแค็ก หมากแค็ก (เจียว-แม่ฮ่องสอน), มะแดง มะหัวแดง มะโหดแดง (ภาคเหนือ), บอนซี (สตูล), โพเงินกล้า (นครศรีธรรมราช), โพ (มลายู-ภาคใต้), มะกล่ำตาไก่ (ภาคเหนือ)
ลักษณะทั่วไป	เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบขนาดกลาง สูงประมาณ 5-20 เมตร เรือนยอดเป็นพุ่มกลม ยอดอ่อนมีขนนิ่มสีน้ำตาล ปนเทาใบเป็นใบประกอบ ออกดอกเป็นช่อกลมยาว สีเหลือง มีก้านดอกสั้น กลิ่นหอมเย็น ออกดอกช่วงเดือน มีนาคม- พฤษภาคม ผลเป็นฝักแบน บิดงอคล้ายฝักมะขามเทศ เมล็ดสีแดงแบนกลม

2. สัญลักษณ์ประจำจังหวัด

2.1 ดวงตราประจำจังหวัดอ่างทอง

2.2 คำขวัญประจำจังหวัด

“พระสมเด็จเกษไชโย หลวงพ่อโตองค์ใหญ่ วีรไทยใจกล้า ตุ๊กตาชาววัง โด่งดังจักสาน ถิ่นฐานทำกลอง เมืองสองพระนอน”

2.3 วิสัยทัศน์ของจังหวัด

“อ่างทองเมืองน่าอยู่เศรษฐกิจดี สังคมดี ประชาชนมีความสุข”

2.4 ต้นไม้ประจำจังหวัด คือ “มะพลับ”

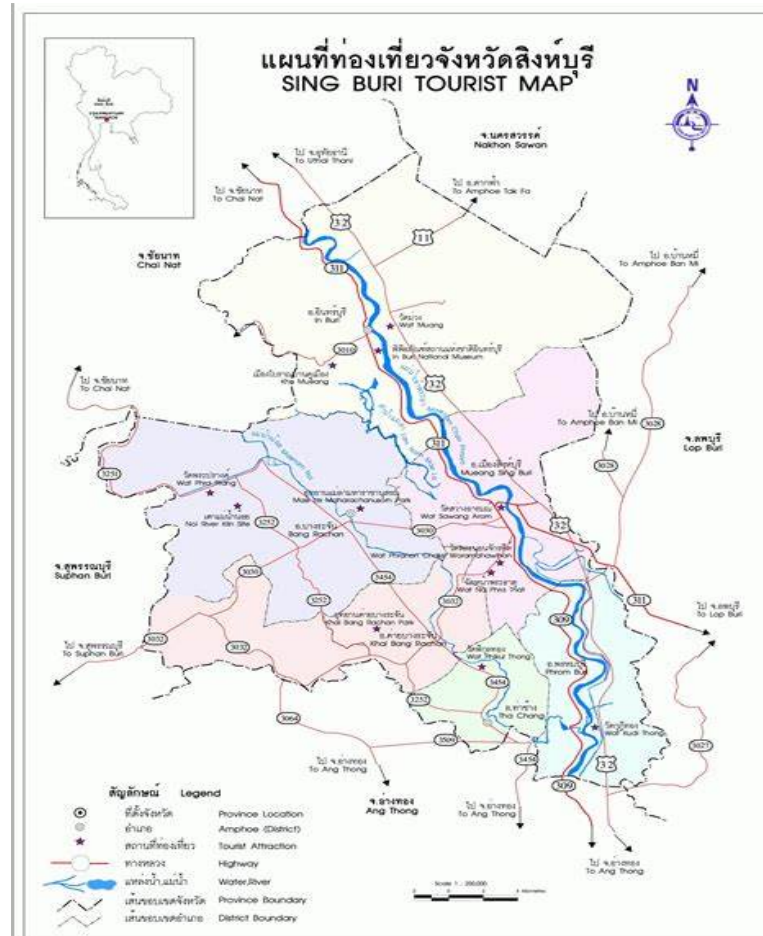

ชื่อพืชมะ	มะพลับ
ชื่อวิทยาศาสตร์	Diospyros areolata King & Gamble
วงศ์	EBENACEAE
ชื่ออื่นๆ	เซียงราย เรียก มะพลับ , ม่ากัลปตอง , ม่ากัปตอง
ลักษณะทั่วไป	มะพลับเป็นต้นไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูงถึง 15 เมตร ลำต้นมักคดงอ เปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาลปนเขียวอ่อนหรือปนดำ ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงสลับกัน ตัวใบรูปขอบขนาน กว้าง 4-7 เซนติเมตร ยาว 7-10 เซนติเมตร โคนใบโค้งมน ขอบใบเรียบ ปลายใบเรียวแหลม เนื้อใบหนาผิวเกลี้ยงทั้งสองด้าน ดอกมีดอกเพศผู้และเพศเมียอยู่ต่างต้นกัน ดอกเพศผู้ ออกเป็นช่อสั้น ๆ ตามง่าม ใบ ก้านดอกยาวประมาณ 2 มิลลิเมตร มีขนหนาแน่น ดอกเพศเมียมีกอกเดี่ยว ๆ ตามกิ่งเล็ก ๆ ก้านดอกยาว 5-10 มิลลิเมตร มีขน ผลกลมหรือค่อนข้างกลม ผิวมีเกล็ดสีน้ำตาลแดง กลีบจุกลีบแต่ละกลีบเกือบไม่ติดกัน เกลี้ยงหรืออาจมีขนบ้างทั้งสองด้าน กลีบส่วนมากจะพับกลับ มีบ้างที่แผ่กางออก ขอบกลีบมันเป็นคลื่น ไม่มีเส้นลายกลีบ

3. สภาพภูมิประเทศ

3.1 ลักษณะภูมิประเทศ และทำเลที่ตั้งของจังหวัดสิงห์บุรี

สิงห์บุรีเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งสันนิษฐานว่าเป็นเมืองเก่าแก่ก่อนสุโขทัย สร้างขึ้นราว พ.ศ. 1650 โดยพระเจ้าไกรสรราช โอรสพระเจ้าพรหม (พระเจ้าศรีธรรมไตรปิฎก) ซึ่งครองเมืองชัยปราการ (ฝาง) ได้สร้างขึ้น ครั้นเมื่อเสด็จพาไพร่พลมาครองเมืองลพบุรีตามรับสั่งพระราชบิดา ซึ่งเข้าใจว่าคงจะมาพักขึ้นบก ณ ที่เป็นที่ตั้ง เมืองสิงห์เดิม คือ ตั้งอยู่ลำน้ำจักรสีห์ ตำบลจักรสีห์ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี ในปัจจุบันใกล้วัดหน้าพระธาตุ มีเมืองเก่า เรียกว่า "บ้านหน้าพระลาน" เพื่อที่พระองค์จะเดินทางลงเรือที่วัดปากน้ำ แม่น้ำลพบุรีต่อมาได้ย้ายเมืองไปตั้งทางแม่น้ำน้อยตำบลโพธิ์สามต้น ใต้วัดสิงห์ ปัจจุบันอยู่ในท้องที่อำเภอกำแพงแสน จ.นครปฐม พ.ศ. 2310 เมื่อเสียกรุงศรีอยุธยาให้แก่พม่าแล้ว จึงย้ายเมืองสิงห์มาตั้งทางแม่น้ำเจ้าพระยาริมปากคลองนกกระทุง ตำบลบางมอญ (ปัจจุบัน คือ ตำบลต้นโพธิ์ จังหวัดสิงห์บุรี) การย้ายครั้งนี้จะเป็นสมัยเดียวกับการตั้งเมืองอ่างทองในสมัยธนบุรี ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ราว พ.ศ. 2473 (รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว) ได้มีการจัดรูปการปกครองเมืองระบอบมณฑลเทศาภิบาล จึงได้จัดตั้งกรุงเก่า (มณฑลอยุธยา) ขึ้นประกอบด้วยเมือง 8 เมือง คือ กรุงเก่า พระพุทธบาท พรหมบุรี ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และอินทร์บุรี ใน พ.ศ. 2439-2440 ได้มีการยุบเมืองพรหมบุรี เมืองอินทร์บุรีลง ให้เป็นอำเภอขึ้นกับเมืองสิงห์บุรี และย้ายไปตั้งที่ตำบลบางพุทรา อันเป็นที่ตั้งจังหวัดสิงห์บุรีในปัจจุบันเนื่องจากมีชัยภูมิที่ดีกว่าเดิม เพราะพื้นที่เป็นเนินสูง น้ำท่วมไม่ถึง

ทิศเหนือ ติดอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท และอำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์
ทิศตะวันออก ติดอำเภอบ้านหมี่ และอำเภอท่าเรือ จังหวัดลพบุรี
ทิศใต้ ติดอำเภอไชโย อำเภอโพธิ์ทอง และอำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง
ทิศตะวันตก ติดอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท และอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

ลักษณะภูมิประเทศ และลักษณะทางธรณี

1. ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสิงห์บุรีมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนตื้นซึ่งเกิดจากการทับถมของตะกอนบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเวลานาน มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรดิน เหมาะแก่การทำกสิกรรม พื้นที่กว่าร้อยละ 80 เป็นที่ราบเรียบกว้างขวาง มีความลาดเอียงของพื้นที่น้อยมาก จึงเกิดเป็นหนองบึงขนาดต่าง ๆ ทั่วไป พื้นที่มีระดับความสูงเฉลี่ยประมาณ 17 เมตร จากระดับน้ำทะเล ดังนั้นในฤดูน้ำหลากจึงมักมีน้ำท่วมขังเป็นเวลานานๆ พื้นที่ทางด้านทิศตะวันตกและด้านทิศตะวันออกเอียงได้มีสภาพค่อนข้างราบ พื้นดินเป็นลูกคลื่นลอนลาดอันเกิดจากการกัดเซาะของน้ำบนผิวดิน จนเกิดเป็นร่องกว้างทั่วไป

2. ลักษณะทางธรณี

ฐานของพื้นที่ แบ่งออกได้เป็น 4 แบบ คือ

1. พื้นที่ที่เป็นคันดินตามธรรมชาติ อยู่ตามสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน้อย และร่องน้ำเก่า มีลักษณะเป็นที่ราบแคบ ๆ กว้างไม่เกินหนึ่งกิโลเมตร มีความยาวขนานตามแนวลำน้ำ มีระดับค่อนข้างสูงกว่าที่ราบข้างเคียง ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนและเป็นแหล่งชุมชนใหญ่ๆ เช่น อำเภอเมืองสิงห์บุรี อำเภออินทร์บุรี อำเภอพรหมบุรี และอำเภอท่าช้าง

2. พื้นที่ที่เป็นที่ราบลุ่ม น้ำท่วมถึงอยู่ใกล้แม่น้ำ หลังคันดินธรรมชาติ เกิดจากการเอ่อล้นของน้ำ จึงมี แบนราบเรียบกว้างขวาง มีระดับค่อนข้างต่ำ มักมีน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก ใช้เป็นพื้นที่ทำการเกษตรจำพวกนาข้าว

3. พื้นที่ที่เป็นลอนลาด อยู่ทางด้านทิศตะวันตกบริเวณอำเภอกำแพงบางระจัน และบางส่วนของอำเภอ บางระจัน มีลักษณะเป็นลูกกระนด หรือลูกคลื่นลอนลาด เกิดจากน้ำผิวพื้นพัดพามากัดเซาะจนเป็นร่องกว้าง มีระดับค่อนข้างสูง น้ำท่วมไม่ถึง ใช้เป็นพื้นที่เพื่อการเกษตรจำพวกพืชไร่ เช่น อ้อย ข้าวโพด เป็นต้น

4. พื้นที่ที่เป็นหนองบึง อยู่ทางตอนกลางของพื้นที่ใกล้แม่น้ำลำคลองและที่ราบลุ่ม น้ำท่วมถึง มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มต่ำ มีน้ำขังอยู่ตลอดเวลาที่มีระดับต่ำมาก น้ำจากบริเวณข้างเคียงจึงไหลมารวมกัน มีลักษณะฐานกลมน ในบริเวณที่มีระดับน้ำขังค่อนข้างตื้น มักใช้ทำน่าน้ำลึก ส่วนที่มีน้ำขังมาก ๆ มักปล่อยให้ว่างเปล่า

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ โดยทั่วไปคล้ายกับจังหวัดอื่นในภาคกลาง แบ่งเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-เมษายน ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-ตุลาคม และฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - มกราคม

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอค่ายบางระจัน อำเภอพรหมบุรี และอำเภอท่าช้าง จังหวัดสิงห์บุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอผักไห่และอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอบางปะหัน อำเภอมหาราช และอำเภอบ้านแพรก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชูก และอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

ภูมิประเทศ :

จังหวัดอ่างทอง มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ลักษณะคล้ายอ่าง ไม่มีภูเขา ดินเป็นดินเหนียวปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะแก่การปลูกข้าว ทำไร่ ทำนาและทำสวน และมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน 2 สาย คือแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำน้อย แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแม่น้ำสายแขนงที่ไหลผ่านจังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดชัยนาท จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง ซึ่งไหลผ่านอำเภอไชโย อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอป่าโมก รวมระยะทางที่ไหลผ่านจังหวัดอ่างทองประมาณ 40 กิโลเมตร

ภูมิอากาศ :

ลักษณะภูมิอากาศจัดอยู่ในโซนร้อนและชุ่มชื้น เป็นแบบฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ทำให้อากาศหนาวเย็น และแห้งแล้งในช่วงนี้ และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือน กันยายน ทำให้มีเมฆมากและฝนตกชุกในช่วงนี้

การปกครอง

แบ่งออกเป็น 7 อำเภอ 73 ตำบล 513 หมู่บ้าน

อำเภอเมืองอ่างทอง

อำเภอไชโย

อำเภอป่าโมก

อำเภอโพธิ์ทอง

อำเภอแสวงหา

อำเภอวิเศษชัยชาญ

อำเภอสามโก้

ข้อมูลจังหวัดสิงห์บุรี (เพิ่มเติม)

ข้อมูลจังหวัดอ่างทอง (เพิ่มเติม)

https://www.singburi.go.th/_2017/frontpage

<http://www.angthong.go.th/2564/frontpage>

หมายเหตุ : ข้อมูลอ้างอิงจาก บุคคล เอกสารตำรา และสื่อเทคโนโลยี จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

กรอบสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่น จังหวัดสิงห์บุรี และ จังหวัดอ่างทอง แบ่งสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดลพบุรี และ จังหวัดชัยนาท ออกเป็น 8 ด้าน 28 สาระย่อย ดังนี้

ด้านที่ 1 ภูมิศาสตร์ประกอบด้วยสาระย่อย 4 สาระ

สาระที่ 1 ภูมิศาสตร์กายภาพ

สาระที่ 2 ภูมิศาสตร์ชีวภาพ

สาระที่ 3 ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ

สาระที่ 4 ภูมิสารสนเทศ

ด้านที่ 2 การเมืองการปกครอง ประกอบด้วยสาระย่อย 3 สาระ

สาระที่ 1 ข้อมูล สารสนเทศ

สาระที่ 2 รูปแบบการปกครอง

สาระที่ 3 การบริหารราชการ

ด้านที่ 3 ประวัติศาสตร์ ประกอบด้วยสาระย่อย 5 สาระ

สาระที่ 1 ประวัติศาสตร์ยุคโบราณ

สาระที่ 2 ประวัติศาสตร์สมัยสุโขทัย

สาระที่ 3 ประวัติศาสตร์สมัยอยุธยา

สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์สมัยกรุงธนบุรี

สาระที่ 5 ประวัติศาสตร์สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ด้านที่ 4 ศิลปวัฒนธรรมประเพณีประกอบด้วยสาระย่อย 4 สาระ

สาระที่ 1 ศิลปะและสถาปัตยกรรม

สาระที่ 2 โบราณสถานโบราณวัตถุ

สาระที่ 3 ขนบธรรมเนียมประเพณี

สาระที่ 4 ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านที่ 5 แหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วยสาระย่อย 2 สาระ

สาระที่ 1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

สาระที่ 2 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

ด้านที่ 6 บุคคลสำคัญ ประกอบด้วยสาระย่อย 4 สาระ

สาระที่ 1 บุคคลสำคัญด้านศาสนา

สาระที่ 2 บุคคลสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรม

สาระที่ 3 บุคคลสำคัญด้านการเมืองการปกครอง

สาระที่ 4 บุคคลสำคัญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านที่ 7 อาชีพสำคัญ ประกอบด้วยสาระย่อย 4 สาระ

สาระที่ 1 อาชีพด้านเกษตรกรรม

สาระที่ 2 อาชีพด้านพาณิชยกรรม

สาระที่ 3 อาชีพด้านอุตสาหกรรม

สาระที่ 4 อาชีพอิสระ

ด้านที่ 8 ความเป็นเมืองโบราณ ประกอบด้วยสาระย่อย 2 สาระ

สาระที่ 1 แหล่งโบราณการขึ้นทะเบียนเป็นเมืองโบราณ

สาระที่ 2 ข้อมูลสารสนเทศแหล่งโบราณ

ผลการเรียนรู้

1. สืบค้นและนำเสนอเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ ประกอบด้วย ภูมิศาสตร์กายภาพ ภูมิศาสตร์ชีวภาพ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ ภูมิสารสนเทศ
2. วิเคราะห์ ลักษณะการเมืองการปกครองของจังหวัดในปัจจุบัน
3. ใช้กระบวนการวิธีการทางประวัติศาสตร์ (1S2C) นำเสนอข้อมูลจากหลักฐานที่หลากหลายในการทำความเข้าใจเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ในยุค โบราณ สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา สมัยกรุงธนบุรีและสมัยกรุงรัตนโกสินทร์สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ
4. วิเคราะห์และร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณีของจังหวัดเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตในท้องถิ่นปัจจุบัน
5. สำรวจและอนุรักษ์ศิลปะและสถาปัตยกรรม โบราณสถานโบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด
6. วิเคราะห์ ร่วมอนุรักษ์ และเสนอแนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์ของจังหวัดอย่างสร้างสรรค์และเห็นคุณค่า
7. ใช้กระบวนการวิธีการทางประวัติศาสตร์ (1S2C) นำเสนอข้อมูลจากหลักฐานที่หลากหลายในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติบุคคลสำคัญด้านศาสนา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการเมืองการปกครอง ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด
8. สำรวจ และ นำเสนออาชีพสำคัญด้านเกษตรกรรม ด้านพานิชยกรรม ด้านอุตสาหกรรม ด้านอาชีพ อิสระของจังหวัด
9. ใช้กระบวนการวิธีการทางประวัติศาสตร์ (1S2C) นำเสนอข้อมูลความเป็นเมืองโบราณของจังหวัด จากหลักฐานที่หลากหลายผ่านทักษะการคิดวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์

**แนวทางการจัดทำรายวิชาเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
(กรณีตัวอย่าง)**

1. การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้สู่คำอธิบายรายวิชา

ตัวอย่าง การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้รอบสารการเรียนรู้ท้องถิ่น “เมืองโบราณ”

ข้อ ที่	ผลการเรียนรู้	พฤติกรรมสำคัญ	ลักษณะ พฤติกรรม	สาระการเรียนรู้
2	วิเคราะห์ ลักษณะการเมืองการปกครองของจังหวัดในปัจจุบัน	อธิบาย, -วิเคราะห์	ความรู้ ทักษะการคิด วิเคราะห์	ลักษณะการเมืองการปกครอง
3	ใช้กระบวนการวิธีการทางประวัติศาสตร์ (1S2C) นำเสนอข้อมูลจากหลักฐานที่หลากหลายในการทำความเข้าใจเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ในยุค โบราณ สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา สมัยกรุงธนบุรีและสมัยกรุงรัตนโกสินทร์สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ	-เข้าใจ -วิเคราะห์ -นำเสนอ -ใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์	ความรู้ -ความรู้ -ทักษะการปฏิบัติ -ทักษะการปฏิบัติ	เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ในยุค โบราณ สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา สมัยกรุงธนบุรีและสมัยกรุงรัตนโกสินทร์
7	ใช้กระบวนการวิธีการทางประวัติศาสตร์ (1S2C) นำเสนอข้อมูลจากหลักฐานที่หลากหลายในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติบุคคลสำคัญด้านศาสนา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการเมืองการปกครอง ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด	-เข้าใจ -วิเคราะห์ -นำเสนอ -ใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์	ความรู้ -ความรู้ -ทักษะการปฏิบัติ -ทักษะการปฏิบัติ	ประวัติบุคคลสำคัญด้านศาสนา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการเมืองการปกครอง และด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด
9	ใช้กระบวนการวิธีการทางประวัติศาสตร์ (1S2C) นำเสนอข้อมูลความเป็นเมืองโบราณของจังหวัด จากหลักฐานที่หลากหลายผ่านทักษะการคิดวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์	-เข้าใจ -วิเคราะห์ -นำเสนอ -ใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์	ความรู้ -ความรู้ -ทักษะการปฏิบัติ -ทักษะการปฏิบัติ	ความเป็นมาของเมืองโบราณของจังหวัด

พฤติกรรมสำคัญ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม ได้แก่ ความรู้จำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ (ประเมินค่า) และการสร้างสรรค์
2. ทักษะ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์ ตามการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ
3. คุณลักษณะ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ ความชอบที่เกิดการรับรู้ การทำตาม การปฏิบัติซ้ำๆจน กลายเป็นกิจนิสัย

2. การเขียนคำอธิบายรายวิชา

1. นำคำสำคัญทั้งหมดมาแยกประเภท แบ่งเป็น 3 ลักษณะ แล้วสรุปรวมในภาพรวมว่าอยู่ในลักษณะใด เพื่อนำมาเขียนคำอธิบายรายวิชา
2. นำสาระการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องมาเรียบเรียง หากมีกรณีที่มีเนื้อหาสาระซ้ำกันให้ตัดออก
3. แบ่งการเขียนคำอธิบายรายวิชาออกเป็น 3 ส่วนตามลักษณะของผลการเรียนรู้ได้แก่ ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ
4. เขียนผลการเรียนรู้ทั้งหมดในท้ายคำอธิบายรายวิชา และสรุปจำนวนทั้งหมด

ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

ส 21211 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมฯ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1

เวลา 20 ชั่วโมง จำนวน 0.5 นก.

ศึกษา เข้าใจ อธิบาย วิเคราะห์สำรวจ ในเรื่อง สภาพทางภูมิศาสตร์ ลักษณะการเมืองการปกครอง ของจังหวัดในปัจจุบัน เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ในยุคโบราณ สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา สมัยกรุงธนบุรี และ สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ประวัติบุคคลสำคัญด้านศาสนา ด้านการเมืองการปกครอง ด้านอาชีพ ด้าน ศิลปวัฒนธรรมประเพณี สถาปัตยกรรม โบราณสถานโบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ความเป็นเมืองโบราณของจังหวัด

สืบค้นข้อมูลด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์ และทักษะกระบวนการคิด (1S2C) จากหลักฐานที่หลากหลาย นำเสนอประวัติบุคคลสำคัญ อาชีพ สำคัญ และความเป็นเมืองโบราณของจังหวัด และ อนุรักษ์ เสนอแนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดอย่าง สร้างสรรค์

เห็นคุณค่า เกิดความรักและภาคภูมิใจในความเป็นท้องถิ่น ความเป็นเมืองโบราณของจังหวัด และให้ ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัด

ผลการเรียนรู้(ตามความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน)

1. สืบค้นและนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ ประกอบด้วย ภูมิศาสตร์กายภาพ ภูมิศาสตร์ชีวภาพ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ ภูมิสารสนเทศ
2. สืบค้นและวิเคราะห์ ลักษณะการเมืองการปกครองของจังหวัดในปัจจุบัน

3. นำเสนอข้อมูลจากหลักฐานที่หลากหลายในการทำความเข้าใจเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ในยุค โบราณ สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา สมัยกรุงธนบุรีและสมัยกรุงรัตนโกสินทร์สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

4. สืบค้น และวิเคราะห์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีของจังหวัดเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตในท้องถิ่นปัจจุบัน

5. สำรวจและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปะ และสถาปัตยกรรม โบราณสถานโบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด

6. วิเคราะห์และร่วมอนุรักษ์เสนอแนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์ของจังหวัดอย่างสร้างสรรค์และเห็นคุณค่า

7. สืบค้นและนำเสนอประวัติบุคคลสำคัญด้านศาสนา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการเมืองการปกครอง ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด

8. สำรวจและนำเสนออาชีพสำคัญด้านเกษตรกรรม ด้านพาณิชยกรรม ด้านอุตสาหกรรม ด้านอาชีพ อิสระของจังหวัด

9. ใช้กระบวนการวิธีการทางประวัติศาสตร์ (1S2C) นำเสนอข้อมูลความเป็นเมืองโบราณของ จังหวัด จากหลักฐานที่หลากหลายผ่านทักษะการคิดวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์

3. การเขียนโครงสร้างรายวิชาเพิ่มเติม

เป็นการกำหนดขอบข่ายของรายวิชา ช่วยให้เห็นภาพรวมของแต่ละรายวิชาว่าประกอบด้วย หน่วย การเรียนรู้จำนวนเท่าใด มีสาระสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ละหน่วยจะพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตัวชี้วัดใด ใช้เวลาเท่าไร และมีสัดส่วนการเก็บคะแนนของรายวิชานั้นเป็นอย่างไร รายละเอียดดังนี้

3.1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การตั้งชื่อหน่วยควรน่าสนใจ อาจเป็นประเด็นปัญหา ข้อคำถามหรือข้อโต้แย้งที่สำคัญ สอดคล้องกับชีวิตประจำวันและสังคมของผู้เรียน เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน

3.2 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้/จุดประสงค์ จัดกลุ่มตามความคิดหลัก ตามธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันได้ อาจกำหนดจากกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันหรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ สามารถอยู่ในหน่วยการเรียนรู้ มากกว่าหนึ่งหน่วยการเรียนรู้ได้

3.3 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดได้จากการวิเคราะห์แก่นความรู้แต่ละมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด รวมถึงสาระการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

3.4 เวลาเรียน กำหนดจากจำนวนหน่วยกิตของรายวิชา แยกจำนวนชั่วโมงตามความสำคัญของ สาระ การเรียนรู้ในแต่ละหน่วย ซึ่งอาจมีความสำคัญไม่เท่ากัน จึงสามารถกำหนดจำนวนชั่วโมงต่างกันได้

3.5 น้ำหนักคะแนน กำหนดจากสัดส่วนคะแนนที่สถานศึกษากำหนด 100 , 70:30, 80:20 ดังนั้น ความสำคัญของสาระการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย ซึ่งอาจมีความสำคัญไม่เท่ากัน จึงสามารถกำหนดจำนวน คะแนนต่างกันได้

ตัวอย่างโครงสร้างรายวิชาเพิ่มเติม

ส 21211

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมฯ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ภาคเรียนที่

เวลา 20 ชั่วโมง จำนวน 0.5 หน่วยกิต

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	ชั่วโมง	น้ำหนักคะแนน
1	เมืองสิงห์บุรี	ผลการเรียนรู้ข้อที่ 2 อธิบายและวิเคราะห์ ลักษณะการเมืองการปกครอง ของจังหวัดในปัจจุบัน	การปกครองของจังหวัดจากอดีตสู่ ปัจจุบัน	3	15
2	บุคคลสำคัญ	ผลการเรียนรู้ข้อที่ 7 ศึกษาและนำเสนอประวัติ บุคคลสำคัญด้านศาสนา ด้าน ศิลปวัฒนธรรม ด้านการเมือง การปกครอง ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นของ จังหวัด	บุคคลสำคัญและภูมิปัญญาท้องถิ่น ของจังหวัดสิงห์บุรี	7	25
3	เมืองโบราณ	ผลการเรียนรู้ข้อที่ 9 เข้าใจความหมาย และ ความสำคัญ ความเป็นเมือง โบราณของจังหวัด และ นำเสนอข้อมูลจากหลักฐานที่ หลากหลายผ่านทักษะการคิด วิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์	ความสำคัญและความล้ำค่าของ จังหวัดสิงห์บุรี	8	30
สอบกลางภาค/ปลายภาค				2	30
รวม				20	100

ตัวอย่าง แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมชุมนุม)

1. การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้สู่คำอธิบายรายวิชา ตามหลักการเดียวกันกับการเขียนรายวิชาเพิ่มเติม เช่น

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	พฤติกรรมสำคัญ	ลักษณะพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้
2	อธิบายและวิเคราะห์ลักษณะการเมืองการปกครองของจังหวัด	บอก	ความรู้	ลักษณะการเมืองการปกครองของจังหวัด
7	ศึกษาและนำเสนอประวัติบุคคลสำคัญด้านศาสนา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการเมืองการปกครอง ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด	-ศึกษา -นำเสนอ	-ความรู้ -ทักษะการปฏิบัติ	ประวัติบุคคลสำคัญด้านศาสนา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการเมืองการปกครอง ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด
9	เข้าใจความหมาย และความสำคัญ ความเป็นเมืองโบราณของจังหวัด และนำเสนอข้อมูลจากหลักฐานที่หลากหลายผ่านทักษะการคิดวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์	-ศึกษา -วิเคราะห์ -นำเสนอ -เห็นคุณค่า	-ความรู้ -ความรู้ -ทักษะการปฏิบัติ -คุณลักษณะ	ความเป็นเมืองโบราณของจังหวัด

หมายเหตุ พฤติกรรมสำคัญ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม ได้แก่ ความรู้-จำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ การนำไปใช้ (ประเมินค่า) และการสร้างสรรค์
2. ทักษะ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์ ตามการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ
3. คุณลักษณะ หมายถึง ความรู้สึนึกคิด ทศนคติ ความชอบที่เกิดการรับรู้ การทำตาม การปฏิบัติซ้ำๆจน กลายเป็นกิจนิสัย

2. การเขียนคำอธิบายรายวิชา

1. นำคำสำคัญทั้งหมดมาแยกประเภท แบ่งเป็น 3 ลักษณะ แล้วสรุปรวมในการรวมว่าอยู่ในลักษณะใด เพื่อนำมาเขียนคำอธิบายรายวิชา
2. นำ สาระการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องมาเรียบเรียง หากมีกรณีที่มีเนื้อหาสาระซ้ำกันให้ตัดออก
3. แบ่งการเขียนคำอธิบายรายวิชาออกเป็น 3 ส่วนตามลักษณะของผลการเรียนรู้ได้แก่ ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ
4. เขียนผลการเรียนรู้ทั้งหมดในท้ายคำอธิบายรายวิชา และสรุปจำนวนทั้งหมด

ตัวอย่างคำอธิบายกิจกรรมชุมชน

ชุมชน รัษฎาเมืองสิงห์บุรี

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 20 ชั่วโมง

ศึกษา บอก วิเคราะห์ ในเรื่องลักษณะการเมืองการปกครองของจังหวัดสิงห์บุรี ประวัติบุคคลสำคัญด้าน ศาสนา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการเมืองการปกครองด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ความเป็นเมืองโบราณของจังหวัด สิงห์บุรี ความเป็นเมืองโบราณของจังหวัดสิงห์บุรี

สืบค้น อภิปราย และ นำเสนอประวัติบุคคลสำคัญ ความเป็นเมืองโบราณของจังหวัดสิงห์บุรี /อ่างทอง

เห็นคุณค่าความเป็นเมืองโบราณของจังหวัดสิงห์บุรี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกลักษณะการเมืองการปกครองของจังหวัดสิงห์บุรี
2. สืบค้นและนำเสนอประวัติบุคคลสำคัญด้านศาสนา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการเมืองการปกครอง ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดสิงห์บุรี
3. วิเคราะห์ และนำเสนอความเป็นเมืองโบราณของจังหวัดสิงห์บุรี ของจังหวัดสิงห์บุรีอย่างสร้างสรรค์และเห็นคุณค่า

3. การเขียนโครงสร้างกิจกรรมชุมชน

เป็นการกำหนดขอบข่ายของกิจกรรม ประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ รายการจัดกิจกรรม เวลา เรียน รายละเอียดดังนี้

- 3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นการกำหนดเป้าหมายในการจัดกิจกรรมว่าต้องการอะไร
- 3.2 กิจกรรม สารสำคัญของกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนจะได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3.3 เวลาเรียน กำหนดจากรายการจัดกิจกรรมเป็นหลักสำคัญ แยกจำนวนชั่วโมงตามความสำคัญ ของสาระในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ซึ่งอาจมีความสำคัญไม่เท่ากัน

ตัวอย่างโครงสร้างกิจกรรมชุมชน

ชุมชนรัษฎาเมืองสิงห์บุรี

ภาคเรียนที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลา 20 ชั่วโมง

หน่วยที่	จุดประสงค์	กิจกรรม	ชั่วโมง
1	บอกลักษณะการเมืองการปกครองของจังหวัดสิงห์บุรี	การปกครองของจังหวัดสิงห์บุรีจากอดีตสู่ปัจจุบัน	3
2	ศึกษาและนำเสนอประวัติบุคคลสำคัญด้านศาสนา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการเมืองการปกครองด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดสิงห์บุรี	บุคคลสำคัญและภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดสิงห์บุรี	7
3	ศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอความเป็นเมืองโบราณของจังหวัดสิงห์บุรีอย่างเห็นคุณค่า	ความสำคัญและคุณค่าของจังหวัดสิงห์บุรี	10
รวม			20

ภาคผนวก

สำเนาคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ. 293/2551

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ สพฐ. ๒๙๓ / ๒๕๕๑

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นการสร้างกลไกใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขันและร่วมมือ อย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก ปูทางให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึง ประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นไปตามเจตนารมณ์มาตรา ๘๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีมติเห็นชอบให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กระทรวงศึกษาธิการ จึงประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ดังปรากฏแนบท้ายคำสั่งนี้ แทนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ เจื่อนใจ และระยะเวลาการใช้หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ให้เป็นไปดังนี้

๑. โรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรและโรงเรียนที่มีความพร้อมตามรายชื่อที่ กระทรวงศึกษาธิการประกาศ

(๑) ปีการศึกษา ๒๕๕๒ ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๔

(๒) ปีการศึกษา ๒๕๕๓ ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕

(๓) ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นต้นไป ให้ใช้หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ทุกชั้นเรียน

/ ข้อ ๒....

(๒)

๒. โรงเรียนทั่วไป

(๑) ปีการศึกษา ๒๕๕๓ ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๔

(๒) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕

(๓) ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ทุกชั้นเรียน

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีอำนาจในการยกเลิกเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและวิธีการจัดการศึกษา

ตั้ง ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง

เรื่อง ให้ใช้กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง พุทธศักราช 2565
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และที่เปลี่ยนแปลง
ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ สพบ. 30/2561 เรื่องให้เปลี่ยนแปลงมาตรฐานการเรียนรู้
และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ฯ

ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ 293/2551 เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดทำ กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นในส่วนที่
สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน นำกรอบหลักสูตร
ระดับท้องถิ่นไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นในแง่มุมต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ
สังคม วัฒนธรรม ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องราวของชุมชน ท้องถิ่น ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อม
ในชีวิตจริงของตนเอง ทำให้เกิดความรักความผูกพันกับท้องถิ่น มีความภาคภูมิใจในบ้านเกิดเมืองนอน เป็นสมาชิกที่ดี
ของชุมชน ตลอดจนสามารถแก้ปัญหา พัฒนาชีวิตตนเอง พัฒนาอาชีพ ครอบครัว และสังคมของตนเองได้

ฉะนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง อาศัยอำนาจ ตามมาตรา 12
และ 15 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และคณะกรรมการเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง ได้มีมติเห็นชอบในกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง เมื่อ
วันที่ 25 เดือน เมษายน พุทธศักราช 2565 จึงประกาศให้ใช้กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา พุทธศักราช 2565 ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 เดือน เมษายน พุทธศักราช 2565

(นายประธาน ทวีผล)

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา.สระแก้ว ปฏิบัติราชการที่
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง

คณะผู้จัดทำ

1. คณะที่ปรึกษา

1.1 นายประธาน ทวีผล

ผอ.สพม.สระแก้ว ปฏิบัติราชการที่ สพม.สทอท

ตำแหน่ง ผอ.สพม.สิงห์บุรี อ่างทอง

1.2 นายสมบัติ ล้อจงเฮง

รองผู้อำนวยการ สพม.สิงห์บุรี อ่างทอง

1.3 นางหทัยา เข้มเพชร

ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศฯ สพม.สิงห์บุรี อ่างทอง

1.4 นางจตุพรยา คำบรรจงแก้ว

ศึกษานิเทศก์ สพม.สิงห์บุรี อ่างทอง

1.5 นางสาวนภัทร์ สังข์ทอง

ศึกษานิเทศก์ สพม.สิงห์บุรี อ่างทอง

2. คณะทำงาน

2.1 นายสมบัติ ล้อจงเฮง

รองผู้อำนวยการ สพม.สิงห์บุรี อ่างทอง

2.2 นางหทัยา เข้มเพชร

ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศฯ สพม.สทอท

2.3 นางจตุพร ยา คำบรรจงแก้ว

ศึกษานิเทศก์ สพม.สิงห์บุรี อ่างทอง

2.4 นางสาวนภัทร์ สังข์ทอง

ศึกษานิเทศก์ สพม.สิงห์บุรี อ่างทอง

2.5 นางวิไล สำราญดี

ครูโรงเรียนค่ายบางระจันวิทยา

2.6 นางสาวธัญชนก ราษฎร์ประชุม

ครูโรงเรียนสิงห์บุรี

2.7 นางวิจิตรา นพรัตน์

ครูโรงเรียนสตรีอ่างทอง

2.8 นางสาวสุนนพัสร ป้องกัน

ครูโรงเรียนสิงห์พาทู “ประสานมิตรอุปถัมภ์”

2.9 นางสาวชุติมา โตชัยศรี

ครูโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยา

2.10 นางสาวศรีเพชร ฤกษ์การันต์

เจ้าหน้าที่ธุรการ